



NAJAVLJENO POKRETANJE EUROPSKOG INSTITUTA ZA

Prevođenje jest umijeće, ali je

PULA - U bliskoj će budućnosti u Puli biti pokrenut Europski institut za književno prevođenje jer je Pula smještena na izvrsnoj lokaciji za takav institut, s posebnim naglaskom na hrvatsku i talijansku literaturu, kulturu te slijedom toga i prevođenje. Zaključak je to okruglog stola pod nazivom "Od rukopisa do knjige" upriličenog u pulskoj Zajednici Talijana u programu Sa(n)jma knjige u Istri.

- To je prvenstveno ideja Magde Olivetti, a želja nam je, nakon što jednoga dana taj institut počne s radom, prevoditi barem jednu knji-

gu godišnje s talijanskog na hrvatski i s hrvatskog na talijanski, a takav centar ima puno razloga za postojanje upravo u Puli, kazala je Ljiljana Avirović koja je istaknula da bi se onda taj centar proširio i na druge jezike i kulture, jer se upravo na ovim mjestima stvaraju tradicija i povijest.

Magda Olivetti iz škole za prevođenje iz Torina kazala je da je vidjela puno loših prijevoda u svome životu jer "prevođenje je umijeće, ali je nesretan kao umjetnost".

- Treba pronaći izvrsne profesore koji će podučavati umijeću prevođenja, ali i

postaviti stroge kriterije za upis na studije prevođenja, kao primjerice tri pisana ispita, od čega jedan književni prijevod, jedan esej i jednu slobodnu temu, a treba vidjeti i kvalitetu učenika, veli Olivetti.

Claudio Magris govorio je o važnosti prijevoda i prevođenja s gledišta autora te je istaknuo da često autori kada počnu pisati neko djelo ne znaju kako će se to dalje razvijati. Istaknuo je i zanimljiv primjer, kada je za jedno svoje djelo koristio stihove Shelleyja koje je na talijanski preveo Giovanni Pascoli, i onda kada je to svoje djelo dao preve-



Okrugli stol u Zajednici Talijana o prevođenju



KNJIŽEVNO PREVOĐENJE U PULI

nesretno kao umjetnost



sti na engleski, otkrio je da u Shelleyjevom originalu ta rečenica, odnosno ti stihovi ne postoji, već da ih je Pascoli izmislio.

Seid Serdarević osvrnuo se na lanac autor - prevoditelj - čitatelj, gdje je prevoditelj vrlo važna karika, a Vladislav Bajec je kazao da su problemi prevoditeljima svugdje jednaki i svugdje prisutni. O važnosti prožimanja dviju kultura te prevodenja hrvatskih autora na talijanski i obratno govorio je i Silvio Forza, čelni čovjek Edita. Istaknuo je da je prevodenje nužnost ne samo s komercijalnog gledišta te da je vrlo važno i u

sastavu problematike suživota.

Giorgio Pressburger počeo je prevoditi na mađarski (gdje je živio) Pascolija, Miliona i druge autore sa svega 13-14 godina pa je tada preveo i cijelu Goethovu "Ifigeniju na Tauridi", a kada je otišao put Italije s 19 godina, na početku mu je bilo teško što to ne može prevoditi na talijanski, no ubrzo je počeo i mađarske autore prevoditi na talijanski. Kazao je i da su talijanski pisci do Novecenta prevodili "sami sebe", odnosno prevodili se s dijalekta na književni jezik.

Vanesa BEGIĆ